

XII.

Betænkning

over

**Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov Nr. 397 af 28.
December 1916 om kommunale Dyrtidsforanstaltninger
(Dyrtidsloven).**

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 1. December 1917).

Det er ikke lykkedes at opnaa Enighed i Udvalget om Lovforslaget.

Et *Flertal* (Andreasen, Bresemann, Jacob Christensen, N. Frederiksen, Hauge, Kristiansen, Nøhr, Sigvald Olsen og Niels Petersen) har i det væsentlige kunnet slutte sig til Lovforslaget i Erkendelse af, at det i ikke ringe Grad vilde tjene til at rette ved Mangler, som af mange Kommunalbestyrelser og af Købstadforeningens Delegeretmøde forlængst er paapegede ved Dyrtidsloven af 1916. Men da navnlig Venstre under Lovforslagets første Behandling har fremhævet, at man ikke under nogen Form maatte tvinge en Kommunalbestyrelse til at træffe Dyrtidsforanstaltninger til Fordel for alle Beboere i en Kommune, har Flertallet stillet Forslag om at stille Kommunerne frit i Valget af at anvende § 1 eller § 2. Kommunernes Adgang til at anvende de nye Beløb, der stilles til Raadighed, bliver efter Flertallets Forslag uden anden Indskrænkning end den, at Ministeriets Samtykke skal indhentes til Foran-

staltninger efter § 2, idet det i øvrigt kommer til at berø paa Kommunalbestyrelsernes Skøn, om Foranstaltningerne skal træffes i Henhold til § 1 eller til § 2 i Dyrtidsloven af 1916. Det kommunale Selvstyre, som saa ofte under Dyrtidslovens Behandling og ikke mindst under Lovforslagets første Behandling er fremholdt, kan efter Flertallets Forslag endog i højere Grad end hidtil udfolde sig, idet der nu fjernes noget af en Hovedvanskelighed, som hidtil har været til Stede ved Anvendelsen af § 2, nemlig Vanskeligheden ved at skaffe Dækning for den kommunale Del af Udgifterne.

Den foreslaaede Udvidelse af Kommunernes Adgang til at træffe Dyrtidsforanstaltninger vil forhaabentlig være tilfredsstillende. Sikkert er det imidlertid ikke, fordi det fremdeles er begrænsede Beløb, der kan anvendes efter Dyrtidslovens § 1, og fordi mange Kommuner fremdeles paa Grund af økonomiske Vanskeligheder vil være afskaarne fra at anvende Lovens § 2 ud over den Grænse, der fastsættes ved